

**UWAGA! UWAGA! UWAGA! UWAGA! UWAGA!
UWAGA! UWAGA!**

**BIULETYN INFORMACYJNY
(EGZEMPLARZ BEZPŁATNY)**

WYBORY SAMORZĄDOWE 2024

Szanowni Państwo,
oddaję w ręce Państwa zapis wydarzeń, w przekonaniu, że będzie on stanowił źródło wiedzy na temat funkcjonowania kazimierskiego samorządu powiatowego, postaw ludzi i przyczyni się do spotkań, rozmów, dyskusji, refleksji oraz wyciągnięcia odpowiednich wniosków przez mieszkańców powiatu kazimierskiego na temat rządów sprawowanych przez obecnych Włodarzy w latach 2018 – 2024 – jeśli tak się stanie to zapewne spełni się moja intencja.

„Cud” nad rzeką Nidzicą”
„Odrodzenie” się mandatu przewodniczącego Rady Powiatu Kazimierskiego p.
Jerzego Bojanowicza.

Uzasadnienie

W rozdziale 4 wygaśnięcie mandatu radnego art. 383 § 2 i § 6 Kodeksu wyborczego stanowią: „Wygaśnięcie mandatu radnego z przyczyn, o których mowa w § 1 pkt 2 – z wyjątkiem powodów wskazanych w art. 10 § 2 i art. 11 § 2 oraz pkt 3, 5, 7, stwierdza rada, w drodze uchwały, w terminie miesiąca od dnia wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu.” § 6 cyt. „W przypadku niezrzeczenia się funkcji lub niezaprzestania prowadzenia działalności przez radnego w terminie, o którym mowa w § 5, rada stwierdza wygaśnięcie mandatu radnego, w drodze uchwały, w ciągu miesiąca od upływu tego terminu” § 5 cyt. „Jeżeli radny przed dniem wyboru wykonywał funkcję lub prowadził działalność, o której mowa w § 1 pkt 5, zobowiązany jest do zrzeczenia się funkcji lub zaprzestania prowadzenia działalności w ciągu 3 miesięcy od dnia złożenia ślubowania.”

Z kolei art 85a ustawy o samorządzie powiatowym, przewiduje dla rady powiatu obowiązek podjęcia uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu radnego, stanowi: 1 cyt. „ Jeżeli właściwy organ powiatu, wbrew obowiązкови wynikającemu z przepisów art. 383 § 2 i 6 ustawy, o której mowa w art. 29 ust. 6 oraz art.5 ust. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, w zakresie dotyczącym odpowiednio wygaśnięcia mandatu radnego, odwołania ze stanowiska albo rozwiązania umowy o pracę z członkiem zarządu powiatu, sekretarzem powiatu, skarbnikiem powiatu, kierownikiem jednostki organizacyjnej powiatu i osobę zarządzającą lub członkiem organu zarządzającego powiatową osobą prawną, nie podejmuje uchwały, nie odwołuje ze stanowiska, albo nie rozwiązuje umowy o pracę, wojewoda wzywa organ powiatu do podjęcia odpowiedniego aktu w terminie 30 dni. 2 cyt. „W razie bezskutecznego upływu terminu określonego w ust. 1, wojewoda, po powiadomieniu ministra właściwego do spraw administracji publicznej, wydaje zarządzenie zastępcze.”

W sprawie przesłanek uprawniających Radę Powiatu Kazimierskiego do podjęcia uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu radnego p. Jerzego Bojanowicza, ustalony został następujący stan faktyczny.

1. Pan Jerzy Bojanowicz w dniu 13 listopada 2018 r. został wpisany do rejestru KRS nr 25 Rada nadzorcza Kazimierski Ośrodek Sportowy SP. z.o.o. z siedzibą mieszczącą się w Kazimierzy Wielkiej, w której Powiat Kazimierski posiada 51% udziałów.
2. Pan Jerzy Bojanowicz w dniu 17 grudnia 2018 roku został powołany do składu rady nadzorczej jako przedstawiciel Powiatu Kazimierskiego.
3. Powiat Kazimierski w roku 2018 wykupił usługi od Kazimierskiego Ośrodka Sportowego Sp. z.o.o. na prowadzenie zajęć wychowania fizycznego, w tym nauki pływania oraz udostępnienia basenu dla celów rekreacyjno – sportowych dla uczniów szkół prowadzonych przez powiat na łączną kwotę 200 000,- zł na IV kwartał 2018 (tj. październik, listopad, grudzień), a w roku 2019 na kwotę 200.000 zł, tj. od 02.01.2019 do 19.12.2019 r. zgodnie z umową zawartą w sprawie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie zamówienia z wolnej ręki. Na wszystkie w/w usługi spółka wystawiła faktury VAT na Powiat Kazimierza Wielka z akceptacją Dyrektora Szkoły.

4. Pan Jerzy Bojanowicz w pkt VII oświadczenia majątkowego na rozpoczęcie pełnienia funkcji przewodniczącego rady powiatu w dniu 10.12.2018 r. wykazał dochód 600 zł z tytułu bycia członkiem Rady Nadzorczej Kazimierski Ośrodek Sportowy Sp. z o.o. Powyższe oświadczenie majątkowe zostało złożone w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach.
5. Pan Jerzy Bojanowicz w pkt VII oświadczenia majątkowego wykazał dochód 750 zł za rok 2018 z tytułu bycia członkiem Rady Nadzorczej Kazimierskiego Ośrodka Sportowego Sp. z o.o.
Oświadczenie majątkowe, o którym mowa powyżej zostało złożone w dniu 04.04.2019 w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach
6. Pan Jerzy Bojanowicz w dniu 19 listopada 2019 na pierwszym posiedzeniu nowo wybranej Rady Powiatu Kazimierskiego złożył ślubowanie i objął mandat radnego, a następnie został wybrany na Przewodniczącego Rady Powiatu Kazimierskiego.

W przedmiocie naruszenia przez radnego Jerzego Bojanowicza art. 25b ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym cyt. „Radni nie mogą prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami z wykorzystaniem mienia powiatu, w którym radny uzyskał mandat, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności.” W tej sprawie prowadzone było przez Wojewodę Świętokrzyskiego postępowanie wyjaśniające. Materiał zebrany przeze mnie w toku postępowania dał podstawę do skierowania przez Wojewodę Świętokrzyskiego w dniu 26.03.2019 r. pisma cyt. „(...)”, celem przeprowadzenia stosownego postępowania wyjaśniającego i zajęcia stanowiska w sprawie. Mając powyższe na uwadze, proszę Radę Powiatu Kazimierskiego, aby powiadomiła Wojewodę Świętokrzyskiego – do dnia 26 kwietnia 2019 r. – o poczynionych ustaleniach i wyniku załatwienia przedmiotowej sprawy.”

Następnie Wojewoda pismem z dnia 29.04.2019 r. wezwał Radę Powiatu Kazimierskiego „do podjęcia uchwały w przedmiotowej sprawie i przekazanie jej Wojewodzie Świętokrzyskiemu do dnia 31 maja 2019 r.” Wobec niepodjęcia przez Radę Powiatu stosownej uchwały, Wojewoda Świętokrzyski był zobligowany przepisami prawa do wydania zarządzenia zastępczego stwierdzającego wygaśnięcie mandatu radnego p. Jerzego Bojanowicza, po wcześniejszym powiadomieniu ministra właściwego do spraw administracji publicznej – czego nie uczynił.

Wojewoda Świętokrzyski pismem z dnia 27.01.2020 r. Znak PNK. III. 160. 10. 2019 skierowanym do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji p. Mariusza Kamińskiego – stwierdził, że cyt.: „Jednocześnie, na podstawie dokonanej oceny zebranej dokumentacji Wojewoda Świętokrzyski nie dostrzegł podstaw do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego Powiatu Kazimierskiego Jerzego Bojanowicza.”

Mając na uwadze przedstawiony wyżej stan faktyczny należy stwierdzić, że przepisy art. 383 § 2 i 6 kodeksu wyborczego oraz art. 85a ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie powiatowym przewidują dla rady powiatu obowiązek podjęcia uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu radnego w określonych sytuacjach:

1. W terminie miesiąca od dnia wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu,
2. W ciągu miesiąca od upływu 3 – miesięcznego terminu od dnia złożenia ślubowania przez radnego, w przypadku niezaprzestania prowadzenia przez radnego wykonywania funkcji lub prowadzenia działalności, których radnemu zabraniają przepisy prawa,

3. W terminie 30 dni od dnia otrzymania wystosowanego przez wojewodę wezwania do podjęcia uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu radnego.

W stanie faktycznym związanym ze stwierdzeniem wygaśnięcia mandatu radnego pana Jerzego Bojanowicza, Rada Powiatu Kazimierskiego, nie podjęła uchwały w dopuszczonych przez przepisy prawa sytuacjach.

Brak podjęcia uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu radnemu panu Jerzemu Bojanowiczowi w opisanych wyżej, wynikających z przepisów prawa sytuacjach, w których w szczególności w sytuacji wezwania Rady Powiatu do podjęcia takiej uchwały w trybie art. 85a ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, oznacza, że Rada Powiatu nie wykonała ciążącego na niej w opisanych sytuacjach obowiązku, w związku z czym obowiązek ten zaktualizował się po stronie Wojewody Świętokrzyskiego.

W art. 383 § 2 i 6 Kodeksu wyborczego ustawodawca wskazał, że wygaśnięcie mandatu stwierdza w drodze uchwały rada powiatu w terminie miesiąca od dnia wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu albo miesiąca od upływu 3 – miesięcznego terminu od dnia złożenia ślubowania przez radnego (w przypadku niezaprzestania pełnienia funkcji lub wykonywania działalności określonej w przepisach prawa) i jest to ustawowy obowiązek rady. Jeżeli rada nie wyda aktu potwierdzającego wygaśnięcie mandatu radnego, aktualizuje się procedura zawarta w art. 85a ust 1 i 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (patrz wyroki na przykładzie samorządu gminnego – WSA w Białymstoku z dnia 17 stycznia 2017 r. sygn. akt II SA/Bk 804/16 i z dnia 6 grudnia 2016 – sygn. akt II SA/Bk 708/16, wyrok WSA z Bydgoszczy z dnia 27 lipca 2016 r. – sygn. akt II SA/Bd 575/16)

Przepis art. 85a ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym stanowi podstawę do podjęcia przez organ nadzoru odpowiednich czynności, do których zobligowany jest przepisami prawa. Wojewoda z racji przyznanych uprawnień, zobligowany jest do nadzorowania działalności samorządowej w zakresie zakreślonym przepisami prawa, ingerowania w przypadku naruszenia prawa przez organy powiatu, jak i w przypadku pozostawienia przez ten organ w bezczynności, gdy winien podjąć przewidziane prawem uchwały.

Zarządzenie zastępcze stanowi środek nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego i jest wydawane w sytuacji upływu terminu do usunięcia przez organ powiatu tego naruszenia we własnym zakresie.

Uregulowana w art. 85a ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym instytucja umożliwia Wojewodzie realizację głównej funkcji nadzoru, jaką jest przestrzeganie prawa przez organ – patrz wyrok WSA w Opolu z dnia 1 lipca 2013 r sygn. akt II SA/Op 145/13.

Powyższe wskazuje, że niewykonanie obowiązków określonych w art. 383 § 2 i 6 Kodeksu wyborczego oraz bezskuteczny upływ terminu w art. 85a ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, powoduje jednoznaczne przejście obowiązku stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego (w przypadku naruszenia ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach funkcji lub działalności) z rady powiatu na wojewodę.

Z uzasadnieniem Uchwały Nr V/47/2019 Rady Powiatu Kazimierskiego z dnia 27 maja 2019 roku wynika, że: „Po pierwsze samo zasiadanie w radzie nadzorczej spółki powiatowej nie jest działalnością gospodarczą”.

Przepisy ustawy o samorządzie powiatowym nie zawierają własnej definicji pojęcia działalności gospodarczej do jakiego odwołuje się art. 25b ust. 1 u.s.p. oraz Powiat Kazimierski powołując się na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 lipca 2004 r., który ocenił konstytucyjność m.in. przepisu 25 b u.s.p., dlatego pojęciu „działalności gospodarczej”, należy przypisać znaczenie, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646), a wcześniej w art. 2 nieobowiązującej już ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 2168).

Zgodnie z art. 3 ustawy prawo przedsiębiorców działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest zatem łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości.

Z kolei druga przesłanka zawarta w art. 26b ust. 1 odwołująca się do prowadzenia tej działalności z „wykorzystaniem mienia komunalnego”, jako ustawowo niezdefiniowana, winna być pojmowana szeroko, tak jak w języku potocznym, czyli zgodnie z ugruntowanym poglądem doktryny i judykatury obejmuje przypadki nie tylko bezpośredniego ale i pośredniego wykorzystania mienia, bez względu na jego podstawę prawną. Ustrojodawca wprowadził generalny zakaz używania przez radnego mienia komunalnego powiatu w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej bez względu na jej przedmiot, rodzaj majątku komunalnego i tytuł prawny (por. P. Sitniewski, Wygaśnięcie mandatu radnego, Warszawa 2007, str. 172 i powołane tam orzecznictwo).

Bez znaczenia pozostaje czy jest to wykorzystanie stałe, czy okresowe, bądź też incydentalne (jednorazowe), pod tytułem odpłatnym czy darmowym, czy radny korzystający z mienia powiatu osiąga z tego tytułu korzyści w postaci pożytków lub przychodów. Przesądzający jest bowiem sam fakt prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia powiatu, bez oceny wpływu owego wykorzystania mienia powiatu na tę działalność. Użycie określenia „mienia powiatu” oznacza natomiast objęcie zakresem tego pojęcia wszystkiego, co wchodzi w skład ustawowej kategorii mienia komunalnego w rozumowaniu art. 46 u.s.p. (patrz wyrok NSA w Warszawie z dnia 24 listopada 2014 sygn. akt II OSK 2892/14 (publ. Lex nr 1658036)).

A zatem art. 25b ust. 1 u.s.p. wyklucza możliwość aktywności radnych we wszystkich możliwych formach działalności gospodarczej, prowadzonej z wykorzystaniem mienia komunalnego powiatu, w której radny uzyskał mandat. Podkreślić jednak wyraźnie należy, że w powołanym art. 25b ust. 1 u.s.p. chodzi o ujawniony fakt rzeczywistego (realnego) prowadzenia działalności gospodarczej dający się stwierdzić na podstawie obiektywnie występujących okoliczności faktycznych (patrz wyrok na przykładzie samorządu gminnego WSA we Wrocławiu z 9 kwietnia 2008 r., sygn. akt III SA/WR 16/08).

Świadczenie usług w prawie europejskim i w prawie krajowym oznacza „określone zachowanie się podmiotu na rzecz innego podmiotu, które wynika z dwustronnego stosunku zobowiązaniowego, zakładającego istnienie podmiotu będącego odbiorcą (nabywca usługi), jak również podmiotu świadczącego usługę” (patrz wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 listopada 2015 r. sygn. akt III SA/WA 230/15).

Nie może umknąć uwadze fakt, że pan Jerzy Bojanowicz jako osoba prowadząca działalność osobiście w Radzie Nadzorczej KOS (członek) jest podmiotem, który podlega opodatkowaniu, a zatem dla uszczegółowienia należy posiłkować się w

przedmiotowej sprawie definicją „świadczenia usług” zawartą w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. od podatku od towarów i usług.

Przez świadczenie usług, o którym mowa w art. 5 ustawy 1 pkt 1 – na mocy art. 8 ust. 1 ustawy – rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7.

Pojęcie „usługi” zostało zdefiniowane uniwersalnie oznacza to, że usługa została oderwana od klasyfikacji statycznych. Do jej opodatkowania nie jest już konieczne wymienienie jej w tychże klasyfikacjach. Należy zaznaczyć, że od 1 stycznia 2010 roku skreślono z komentowanego artykułu przepis nakazujący identyfikowanie usług za pomocą klasyfikacji statycznych.

Z ustawy wynika, że przez usługę należy rozumieć każde świadczenie na rzecz danego podmiotu. Słownik języka polskiego definiuje czasownik „świadczyć” jako „wykonywać” coś na czyjąś rzecz, „świadczenie” zaś to obowiązek wykonywania, przekazania czegoś.

Jak już wcześniej wspominałem o kwalifikacji danej działalności ostatecznie przesądza kryterium obiektywne tj. ustalenie, czy dany podmiot faktycznie prowadzi działalność, która obiektywnie może przynieść dochód (uchwała SN z dnia 30 listopada 1992 r. sygn. akt III CZP 134/92 OSNCP 1993, nr 5). Działalność gospodarcza jest bowiem faktem, kategorią o charakterze obiektywnym. Nie ma znaczenia okoliczność, że podmiot prowadzący określoną działalność nie ocenia jej (subiektywnie), jako działalności gospodarczej, nie nazywa jej tak bądź też oświadcza, że jej nie prowadzi. Zatem jeśli tylko dana działalność jest obiektywnie zdolna przynieść zysk podmiotowi jej prowadzącemu (i nie jest nielegalna), powinna być traktowana, jako działalność gospodarcza.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 13 pkt 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019r.) źródłami przychodów są: „Przychody otrzymywane przez osoby, niezależnie od sposobu ich powoływania, należące do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych”.

Z opinii prawnej pisanej na zamówienie przez „profesjonalistę” tj. radcę prawnego starostwa powiatowego dowiedziałem się o tym, że cyt. „Nieważność wyboru radnego do rady nadzorczej z mocy ustawy oznacza bowiem, że został on z mocą wsteczną (ex tunc), czyli od samego początku nieskutecznie do takiej rady powołany, a zatem w ogóle w niej nie zasiada i nie prowadzi zakazanej dla radnego działalności, o której mowa w art. 25b ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym”.

Według mojej wiedzy bezprzedmiotowe są rozważania dotyczące nieważności wyboru z mocy ustawy pana Jerzego Bojanowicza, ponieważ, każda uchwała zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, nawet uchwała „w sposób oczywisty” sprzeczna z ustawą, jest ważna, a organy spółki i wspólnicy powinni się do niej stosować, do czasu prawomocnego wyroku stwierdzającego jej nieważność – tj. de facto wyroku „unieważniającego uchwałę”.

Idąc dalej, nawet wniesienie powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały nie oznacza, że nie należy jej wykonywać – może to nastąpić dopiero na wypadek zawieszenia stosowania uchwały np. w drodze zabezpieczenia powództwa przez sąd. W przypadku wydania orzeczenia unieważniającego uchwałę skutek sprzeczności z ustawą, taki wyrok ma skutek wsteczny (ex tunc) co oznacza, że uchwała staje się nieważna od chwili jej podjęcia.

Uzasadnione jest zatem stanowisko, że dopóki nieważność uchwały wspólników nie zostanie stwierdzona prawomocnym wyrokiem sądowym, dopóty nikt nie może się powoływać na nią jako „środek ataku”, pozostaje jedynie możliwość podniesienia tej okoliczności jako zarzutu.

(patrz Uchwała składu 7 sędziów z dnia 1 marca 2017 r. III CZP 94/06 Sąd Najwyższy w orzeczeniach z 12 lipca 2002 r. (VCKN 1547/00)

SN 31 marca 2006 r. (IV CSK 46/05)

SN z 13 lutego 2004 r. (II CK 438/02)

SN 24 listopada 2004 r. (II CK 210/04)

SN 16 lutego 2005 r. (II CK 296/04)

SN 16 marca 2006 r. (III CSK 32/06)

Sąd Najwyższy na posiedzeniu niejawnym w składzie 7 sędziów w dniu 18 września 2013 r. III CZP 13/13 podjął uchwałę:

1. Wyrok sądu stwierdzający nieważność sprzecznej z ustawą uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub uchwały walnego zgromadzenia spółki akcyjnej ma charakter konstytutywny.

Sąd najwyższy w w/w wyroku posłużył się argumentem pewności, stabilności i bezpieczeństwem obrotu.

Z przywołanego wyżej uzasadnienia Rady Powiatu Kazimierskiego wynika, że cyt. „Jak wynika z poczynionych ustaleń wybór pana radnego Jerzego Bojanowicza do rady nadzorczej spółki w dniu 17 grudnia 2018 roku był dokonany nieopatrzenie, bez uprzedniej analizy przepisów ustawy o samorządzie powiatowym, nie było jednak zamiarem ani Zgromadzenia Wspólników Spółki ani też pana Jerzego Bojanowicza naruszenie ustawowych zakazów, czy też wykorzystywania funkcji, bądź przysparzanie komukolwiek nieuprawnionych korzyści”

W związku z łączeniem mandatu radnego oraz zasiadaniem przez radnego Jerzego Bojanowicza w radzie nadzorczej spółki, w której udział ma powiat kazimierski doszło do oczywistego konfliktu interesów. Ta sytuacja, która miała miejsce, nie dość, że stanowiła złamanie zakazów antykorupcyjnych, to stwarzała jeszcze niezdrowy układ, w którym przewodniczący rady stawał się beneficjentem uprzejmości starosty pana Jana Nowaka i trudno w omawianym przypadku oczekiwać, by w tych warunkach rzetelnie wykonywał swoje funkcje kontrolne wobec tegoż starosty. Stanowiło to przy tym naruszenie zakazu prowadzenia przez radnego działalności gospodarczej na własny rachunek z wykorzystaniem mienia komunalnego wynikający z art. 25b u.s.p. Należy nadmienić, że pan Jerzy Bojanowicz po uzyskaniu mandatu radnego został zatrudniony w Samodzielnym Publicznym Zespole Opieki Zdrowotnej w Kazimierzy Wielkiej, który podlega pod powiat kazimierski na stanowisku – pracownik ochrony.

Pytam:

- czy to przypadek czy protekcja?

W świetle powyższych wywodów stwierdzam na tle art. 25b ust. 1 u.s.p., że nie można akceptować sytuacji, w której mienie powiatu, w tym jej aktywa finansowe, czyli środki pieniężne są wypłacane z budżetu powiatu z tytułu wykonywania usługi na rzecz tego powiatu – przez radnego, sprawującego mandat w ramach prowadzonej na własny rachunek działalności gospodarczej radnego.

Działania takie nasuwają podejrzenie, że dzieje się to w sposób uprzywilejowany i prowadzi do istotnego naruszenia zasad konkurencji i równego traktowania wykonawców.

Należy nadmienić, że organizowane przez powiat zamówienia z wolnej ręki są trybem szczególnym, stosowanym w sytuacjach, gdy zastosowanie konkurencyjnego trybu postępowania nie jest możliwe. Zasadą prawa zamówień publicznych jest bowiem udzielenie zamówień w trybach podstawowych z poszanowaniem zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

Przepis ten musi być stosowany ściśle, co potwierdza Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku 6 lipca 2001 r. (III RN 16/01 OSNCP 2001/22/657) stwierdzając, iż skorzystanie z możliwości udzielenia zamówienia z wolnej ręki jest dopuszczalne wtedy, gdy okoliczność, iż zamówienie może wykonać tylko jeden wykonawca, ma charakter obiektywny.

Stanowisko Sądu Najwyższego znalazło potwierdzenie w orzecznictwie WSA w Warszawie. W wyroku z dnia 12 października 2004 r. (II SA 1921/03) WSA wypowiedział pogląd, że istnienie tylko jednego dostawcy zdolnego do wykonania zamówienia musi być oczywiste, wynikać z obiektywnych niebudzących wątpliwości faktów.

Na terenie Kazimierskiego Ośrodka Sportowego działa 5 firm prowadzących działalność gospodarczą zarejestrowaną w zakresie – „Pozostałe formy edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych”, które mogły uczestniczyć w przetargu na prowadzenie zajęć wychowania fizycznego (nauka pływania)

Pytam:

- czemu Powiat w omawianym przypadku nie zastosował konkurencyjnego trybu postępowania?

Z uzasadnienia Rady Powiatu dowiedziałem się o tym, że cyt. „Pan Jerzy Bojanowicz w sposób rzetelny i wnikliwy pełnił funkcję członka rady nadzorczej Spółki (...)”.

Rozważania na temat wyboru pana Jerzego Bojanowicza do Rady Nadzorczej KOS należy rozpatrywać od 24.01.2011 r.

- 1.) Pan Jerzy Bojanowicz w latach 2010-2014 objął mandat radnego Powiatu Kazimierskiego. W dniu 24 stycznia 2011 roku został wybrany na członka Rady Nadzorczej KOS łamiąc przy tym samych zapisy wynikające z ustawy o samorządzie powiatowym oraz ustawy antykorupcyjnej. W oświadczeniach majątkowych za lata 2011 – 2014 nigdy tego faktu nie wykazywał, działał się to przy pełnej akceptacji starosty pana Jana Nowaka, radnych oraz wojewody świętokrzyskiego.
- 2.) Pan Jerzy Bojanowicz w okresie pełnienia funkcji członka rady nadzorczej nie posiadał zdanego egzaminu w trybie określonym w przepisach o komercjalizacji i prywatyzacji. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego Izba cywilna z dnia 17 września 2014 roku (I CSK 625/2013) - kandydaci na członków rad nadzorczych reprezentujący w spółkach jednostki samorządu terytorialnego powinni się legitymować takimi samymi kwalifikacjami jak kandydaci na członków rad nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa.

- 3.) Od 1 stycznia 2017 roku weszła w życie ustawa z dnia 16 grudnia 2016 roku o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 2259: dalej ustawa o zzmp). Zgodnie z art. 10 ust. 5 ustawy o gospodarce komunalnej w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 roku jako kandydata na członka organu nadzorczego w spółce komunalnej podmiot reprezentujący jednostkę samorządu terytorialnego (wójt, burmistrz, prezydent) lub reprezentujący komunalną osobę prawną będzie mógł wskazać jedynie taką osobę, która spełnia wymogi, o których mowa w art 19 ust. 1 ustawy o zzmp. Oznacza to, że kandydatem do rady nadzorczej podmiotu reprezentującego komunalną osobę prawną będzie taka osoba, która posiada wykształcenie wyższe. Stwierdzam fakt, że p. Jerzy Bojanowicz nie posiada wyższego wykształcenia.
- 4.) W art. 4 pkt 40 w zw. z art 7 ust. 1 ustawy o ujawnieniu informacji o dokumentach członka zarządu lub Rady Nadzorczej w spółce handlowej z udziałem j.s.t w której udział j.s.t przekracza 50% kapitał zakładowego lub 50% liczby akcji, zobowiązano do złożenia oświadczenia lustracyjnego.

Pan Jerzy Bojanowicz nigdy takiego oświadczenia nie składał do wojewody, mimo, że miał taki obowiązek.

O „rzetelności” pana Jerzego Bojanowicza (członka rady nadzorczej KOS) na którą w uzasadnieniu powołuje się Rada Powiatu świadczą: publikacje, pisma, dokumenty:

- Biuletyn informacyjny „Oszustwa basenowo – halowe na kwoty milionowe” (październik 2018)
- Skarga z dnia 07.02.2019 r. na Kazimierski Ośrodek Sportowy Sp. z o.o. skierowana do rady powiatu Kazimierza Wielka.
- Protokół kontroli podatkowej spółki KOS za lata 2015 - 2019

Stosując wykładnię *reductio ad absurdum* (redukcję do absurdu, czyli sprowadzanie do niedorzeczności) stwierdzam, że stosowanie przez interpretatora odmiennej wykładni art. 25b ust 1 i 2 ustawy o samorządzie powiatowym narusza konstytucyjną zasadę zawartą w art. 32, równości wobec prawa, ponieważ różnicuje radnych w obrębie danego zbioru danej klasy.

Za racjonalność prawa odpowiada interpretator, nie zaś mityczny racjonalny prawodawca.

Radca prawny starostwa jak również pracownicy Wydziału Prawnego, Nadzoru i Kontroli na czele z Wojewodą Świętokrzyskim przy ogromnym wsparciu Zastępcy Dyrektora Departamentu Administracji MSW A interpretujący prawny tekst zawarty w art 25b ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie powiatowym oraz w § 1 pkt 5 art 383 ustawy Kodeks wyborczy powinni odrzucić absurdalną niedającą się pogodzić z prawami logiki interpretację tekstu prawnego, ponieważ racjonalny prawodawca nie chciałby, aby tego typu wykładnia prawna została przypisana jego słowom i była rozpowszechniana w społeczeństwie.

Należy zaznaczyć, że wykładnia celowościowa i systemowa nie powinny negować jednoznacznego wyniku poprawnie dokonanej wykładni językowej i poprowadzić do niedopuszczalnego wykreowania przez interpretatora pożądanej, ale nie wyrażonej w przepisie normy prawnej. W uzasadnieniu tego stwierdzenia należy dodać, że skutek jaki następuje w sytuacji określonej przez art. 25 ustawy o samorządzie powiatowym nie może zostać w żaden sposób odwrócony, gdyż w/w przepis takiej rozszady nie

przewiduje. Redukcja do absurdu jest wtedy sprowadzeniem do sprzeczności, a ich szczytem są sądy wewnętrzne sprzeczne; jak ten, że radny p. Jerzy Bojanowicz skonsumował mandat i ma go nadal.

W świetle zaprezentowanych rozważań zawartych w uzasadnieniu uchwały Rady Powiatu oraz pismach wojewody, a także zajęтым stanowisku przez MSAiW wynika, że z dniem 20 lutego 2019 roku "odrodził" się mandat pana Jerzego Bojanowicza.

O "cudzie", który miał miejsce nad rzeką Nidzicą mieszkańcy Siedmiu Kontynentów zostali poinformowani przekazem internetowym tj. transmisją z sali obrad - Uchwałą Nr V/47/2019 r. Rady Powiatu Kazimierza Wielka w dniu 27 maja 2019 roku. Przypadek ten należy zakwalifikować do incydentalnego zjawiska nadprzyrodzonego.

No cóż, na tym świecie dzieją się różne rzeczy, o których nie śniło się największym filozofom i zapewne tego typu zadziwiające zdarzenia i zbiegi okoliczności są możliwe, choć trudne do udowodnienia i niebezpiecznie zahaczają o zjawiska nadprzyrodzone.

Wojewoda Świętokrzyski p. Agata Wojtyszek wszczynając procedurę wygaśnięcia mandatu radnego pana Jerzego Bojanowicza nie poczyniła żadnych ustaleń faktycznych zmierzających do wyjaśnienia czy radny naruszył przepis art. 25b ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie powiatowym.

W treści pisma (Znak PNK III 160.10.2019) z dnia 27.01 2020 r. skierowanego do ministra Mariusza Kamińskiego przez Wojewodę Świętokrzyskiego wynika, iż Wojewoda p. Zbigniew Koniusz podtrzymał stanowisko zaprezentowane przez p. Agatę Wojtyszek, co oznacza, że bierze winę na siebie.

Zarówno p. Agata Wojtyszek jak również p. Zbigniew Koniusz nie powołali się na żaden dowód świadczący bądź nie - o prowadzonej działalności gospodarczej przez pana Jerzego Bojanowicza (radnego).

Swobodna ocena dowodów, aby nie przekształciła się w ocenę dowolną musi być dokonana z zachowaniem stosownych reguł tej oceny tj.:

- opierać się należy na materiale dowodowym zebranym przez organ, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach prawa;
- ocena powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego;
- organ powinien dokonać oceny znaczenia i wartości dowodów dla toczącej się sprawy, z zastrzeżeniem ograniczeń dotychczasowych dokumentów urzędowych, które mają, na podstawie 76 § 1 k.p.a szczególną moc dowodową. Organ może odmówić wiary określonym dowodom, jednak dopiero po wszechstronnym ich rozpatrzeniu, wyjaśniając przyczyny takiej ich oceny:
- rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych, powinno być zgodne z prawami logiki.

(na podstawie wyroku WSA w Warszawie z dnia 8 sierpnia 2006 r., sygn. akt SA/WA 774/06.)

Mając powyższe, nałożony w art. 77§ 1 k.p.a w zw. z art. 80 k.p.a obowiązek wyczerpującego zebrania materiału dowodowego i jego prawidłowej oceny zobowiązuje organ do czynnego działania w postępowaniu wyjaśniającym, polegającego na poszukiwaniu dowodów pozwalających na dojście do prawdy obiektywnej.

Okolicznością, która w moim przekonaniu dodatkowo przemawia za słusnością zarzutów podniesionych we wniosku jest potrzeba dokonania gruntownej analizy krytycznej - krzyżowej i oceny niniejszego przypadku radnego pana Jerzego Bojanowicza na równi z przypadkiem innego radnego tego samego powiatu tj. pana Stefana Marca w stosunku, do którego Rada Powiatu Kazimierskiego stwierdziła wygaśnięcie mandatu z uwagi na złamanie zakazu zawartego w ustawie o samorządzie powiatowym.

W tym miejscu należy cofnąć się w czasie do dnia 10 marca 2004 roku kiedy to nastąpiła zmiana w składzie osobowym Rady Powiatu w Kazimierzy Wielkiej na skutek naruszenia ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach funkcji lub działalności wygasł mandat radnego pana Stefana Marca w okręgu wyborczym nr 3 z listy nr 9 KWW Porozumienie Samorządowe w związku z zarządzeniem działalnością gospodarczą Kazimierski Ośrodek Sportowy Sp. z o.o. KRS 0000 194 722.

Rada Powiatu w Kazimierzy Wielkiej uchwałą Nr XI/76/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. stwierdziła, że w miejsce wygasłego mandatu radnym został pan Kazimierz Maj kandydat z tej samej listy, który w wyborach w dniu 27 października 2002 roku uzyskał największą liczbę głosów.

Pytam więc:

- dlaczego Rada Powiatu Kazimierskiego nie podjęła takiego samego rozstrzygnięcia o podobnym stanie faktycznym i prawnym w stosunku do radnego pana Jerzego Bojanowicza i nie wygasła w/w mandatu?
- Czym różni się omawiany przypadek radnego Jerzego Bojanowicza od poprzedniego przypadku - radnego pana Stefana Marca, na podstawie której ukształtował się precedens?

Z art. 32 konstytucji RP wynika nakaz jednakowego traktowania wszystkich osób, w tym pełniących określoną funkcję w służbie publicznej. Przesłanka wygaśnięcia mandatu radnego określona w art. 25b u.s.p., powinna być jednolicie stosowana, wobec tego samego przepisu i tej samej ustawy, stanowiącego podstawę stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego pana Stefana Marca w stosunku do jednego tylko przypadku radnego pana Jerzego Bojanowicza wprowadzić kryteria myślenia wartościującego, które moim zdaniem powinny dotyczyć techniki perswazji lub argumentacji tylko wówczas, kiedy nie można mówić o dowodach. Ustawodawca tego typu kryteriów w art. 25b u.s.p ani w żadnym innym nie przewidział i nie ujął. W tradycji literackiej i filozoficznej starożytnej Grecji znane są motywy na przykład " Heraklesa na rozstajnych drogach", który siedząc na rozstajach zastanawiał się jakie życie ma wybrać - Cnotę czy Przyjemność.

Herakles wybierając cnotę opowiedział się za życiem pełnym trudu i nieśmiertelnością odmawiając życia pełnego rozkoszy zmysłowych. Opowieść ta, ma nie tylko doniosłe przesłanie moralne, ale dotyczy bardzo ważnego problemu, a mianowicie myślenia wartościującego odgrywającego fundamentalną rolę w myśleniu motywacyjnym, czyli świadomym lub nieświadomym, skłaniającym do działania, ukierunkowującym je na osiągnięcie określonego celu. Warunkiem skutecznego działania jest podjęcie próby rozumowania wartościującego polegającego na odróżnieniu na przykład dobra i zła, rzetelnego postępowania i nierzetelnego postępowania itp. Do podjęcia działania nie wystarcza zdobyta wiedza o możliwych celach, stosowanych metodach i środkach niezbędnych do osiągnięcia celu, lecz potrzebna jest wiedza o ich wartości dla osiągnięcia poszczególnych celów.

Pytam:

- jaką wartość dodatnią w aspekcie moralnym, a jaką wartość ujemną posiadają radni powiatu kazimierskiego?

- czemu Rada Powiatu nie dokonała wyboru i odstąpiła od głosowania w sprawie wygaśnięcia mandatu radnemu panu Jerzemu Bojanowiczowi?

W tym miejscu należałoby się zastanowić i zadać sobie jeszcze jedno pytanie, a mianowicie – czy radni powiatu kazimierskiego dokonując eksperymentu myślowego byli w stanie uniknąć dylematu osła Buridana nie potrafiącego dokonać wyboru?

Motyw osła nie potrafiącego dokonać właściwego wyboru został zaczerpnięty przez A. Fredrę z dawniejszych wzorów literackich, który pojawił się u Dantego w „Boskiej Komedii”, Raj 4, 1-3 i u Arystotelesa o Niebie II, 13, 295 b 32.

Pan Jowialski (A. Fredro)
„Osiołkowi w żłoby dano
W jeden owies, w drugi siano
Uchem strzyże, głową kręci
I to pachnie i to nęci
Od którego teraz zacznie
Aby sobie podjeść smacznie?
(...)
A od rana do wieczora,
Aż nareszcie przyszła pora
Że oślina pośród jadła –
Z głodu padła.”

Od czasów Machiavellego znana jest sentencja „cel uświęca środki”, powszechnie uznawana za kwintesencję postawy nazywanej makiawelizmem, którą opisuje autor książki pt. „Oblicza makiawelizmu”. Mirosław Karwat w artykule „O wielorakim sensie formuły” – „cel uświęca środki”.

„To jednak oczywiście nie jest przypadkiem, że formuła „cel uświęca środki” zrobiła karierę właśnie w tej postaci, opartej na niedopowiedzeniu, jako formuła – nazwijmy to tak przez analogię do prawniczej kwalifikacji norm uznaniowych – „blankietowa”. Zakłada się w niej bowiem (ku wygodzie podmiotów ją przywołujących) – swoiste upoważnienie in blanco do dowolnego wyboru środków, podyktowanego jedynie względami zagwarantowanej skuteczności działania. W tym blankietowym rozumieniu jest wygodna i wręcz kusząca dla polityków lub pseudo polityków (...) i innych, skłonnych do fetyszyzacji skuteczności swego działania. A skłonni są do tego zarówno w przekonaniu o oczywistej słuszności celu, jak i w rezultacie własnego relatywizmu moralnego i ideowego, a niekiedy nawet cynizmu. Jest ona natomiast zawsze problematyczna dla tych uczestników życia publicznego, którzy dostrzegają poważne i zasadnicze dylematy moralne tudzież ideowe w zderzeniu wymogów pryncypialności z przesłankami i pokusami skuteczności działania.”

Trybunał Konstytucyjny stoi na stanowisku, że konieczność wprowadzenia ograniczeń w swobodzie zajmowania stanowisk w podmiotach gospodarczych przez osoby pełniące funkcję publiczne, nie da się w dzisiejszej rzeczywistości kwestionować. Autorytet państwa i prawa przezeń stanowionego jest w dużym stopniu uzależniony od autorytetów funkcjonariuszy publicznych działających w jego imieniu. Interes publiczny, którego realizacji mają służyć antykorupcyjne przepisy polega na "

zapobieżeniu angażowania się osób publicznych w sytuacje i uwikłania mogące nie tylko poddawać w wątpliwości ich osobistą bezstronność czy uczciwość, ale także podważać autorytet organów Państwa oraz osłabiać zaufanie wyborców i opinii publicznej do ich prawidłowego funkcjonowania. W demokracji przedstawicielskiej to zaufanie jest założeniem i warunkiem niezbędnym funkcjonowania ustroju społecznego (por. Uchwała trybunału konstytucyjnego z 13 kwietnia 1994 r. sygn. W. 2/ 94, OTK w 1994 r., cz. I s. 191; wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 31 marca 1998 r. sygn. K. 24/97, OTK Z4 Nr 2/ 1998, s 82).

Trybunał Konstytucyjny stanął na stanowisku, że w tym zakresie (chodziło o regulacje antykorupcyjne), tylko zakazy bezwzględne, nie dopuszczające " luzów interpretacyjnych", mogą w praktyce doprowadzić do realizacji niepołączalności sprawowania funkcji publicznej z prowadzeniem działalności gospodarczej (sygn. K30/98 OTK Z4 Nr 5/1999, s 550).

Warto w tym miejscu zaznaczyć, że w dniu 08.11.2021 r. Zwróciłem się do prokuratury Okręgowej w Kielcach z prośbą o podjęcie stosownych działań pozakarnych w zakresie prawa administracyjnego w przedmiocie naruszenia przez radnego Powiatu Kazimierskiego

p. Jerzego Bojanowicza w/w przepisów. Powyższe pismo zostało przekazane zgodnie z właściwością do Prokuratury Rejonowej w Pińczowie.

Wniosek w sprawie podjęcia czynności

Zwracam się z uprzejmą prośbą o podjęcie stosownych działań pozakarnych z zakresu prawa administracyjnego w przedmiocie naruszenia przez radnego Powiatu Kazimierskiego Jerzego Bojanowicza art. 25b ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym oraz art. 383 §1, §2 i §6 Kodeks wyborczy w zw. z art. 85a ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie powiatowym, przebiegającego według poniższego opisu.

Uzasadnienie

W dniu 18.03.2019 r. Zwróciłem się na piśmie z prośbą do pani Agaty Wojtyszek Wojewody Świętokrzyskiego o podjęcie stosownych działań administracyjnych i prawnych w przedmiocie wygaśnięcia mandatu radnego Rady Powiatu Kazimierskiego pana Jerzego Bojanowicza w związku z pełnieniem funkcji członka rady nadzorczej spółki Kazimierski Ośrodek Sportowy Sp. z o.o. z siedzibą w Kazimierzy Wielkiej (KRS 0000 194 772)>

Powyższe pismo przekazane zostało przez wojewodę do rady powiatu Kazimierskiego pismem z dnia 26.03.2019. W piśmie tym powołując się na art. 383 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks wyborczy zwrócił się wojewoda do rady powiatu cyt. "(...) aby powiadomiła wojewodę świętokrzyskiego - do dnia 26 kwietnia 2019 br. - o poczynionych ustaleniach i wyniku załatwienia przedmiotowej sprawy."

W związku z tym, iż wiceprzewodniczący rady powiatu nie jest uprawniony do zajmowania stanowiska w imieniu rady powiatu wojewoda pismem z dnia 29.04.2019 roku zobowiązał " Radę powiatu Kazimierskiego to podjęcia uchwały w przedmiotowej sprawie i przekazaniu jej Wojewodzie Świętokrzyskiemu do dnia 31 maja 2019 roku."

Jak podaje wojewoda pan Zbigniew Koniusz do MSWiA " pismem z dnia 29 maja 2019 roku wiceprzewodniczący Powiatu Kazimierskiego przekazał Wojewodzie Świętokrzyskiemu uchwałę Nr V/47/2019 Rady Powiatu Kazimierskiego z dnia 27 maja 2019 r. w sprawie stwierdzenia braku podstaw faktycznych do podjęcia uchwały w przedmiocie wygaszenia mandatu radnego. Na podstawie art. 77 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym analiza wyższej uchwały nie dała podstaw tut. organowi do wydania rozstrzygnięcia nadzorczego.

Jednocześnie, na podstawie dokonanej oceny zebranej dokumentacji Wojewoda Świętokrzyski nie dostrzegł podstaw do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego Powiatu Kazimierskiego Jerzego Bojanowicza".

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że zgodnie z art. 383 Kodeksu wyborczego wygaśnięcie mandatu radnego z przyczyn o których mowa w §1 pkt 5, stwierdza rada powiatu, w drodze uchwały, w terminie miesiąca od dnia wystąpienia przyczyny wygaśnięcia, a uchwała stwierdzająca wygaśnięcie mandatu radnego powiatu należy do aktów organów jednostek samorządu terytorialnego, innych niż akty prawa miejscowego, podejmowanych w sprawach w zakresie administracji publicznej, co sugerowałoby, iż znajduje w stosunku do niej zastosowanie art. 79 u.s.p., stanowiący w ust. 1 iż" uchwała organu powiatu sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru", to jednak przepis ten nie będzie miał zastosowania, do tego rodzaju uchwał, ze względu na konieczność uwzględnienia przy wykładni tych przepisów także art. 85a ust.1 ustawy o samorządzie powiatowym.

Jednocześnie w art. 85a ust. 2 u.s.p. ustawodawca wskazał, iż w razie bezskutecznego upływu terminu określonego w ust. 1 wojewoda, po powiadomieniu ministra właściwego do spraw administracji publicznej, wydaje zarządzenie zastępcze, do którego w myśl ust. 3 tego samego artykułu przepis art. 85 u.s.p. stosuje się odpowiednio, z tym, że uprawniona do złożenia skargi jest również osoba, której interesu prawnego lub uprawnienia dotyczy zarządzenie zastępcze.

Analiza art.85a u.s.p prowadzi do wniosku, iż ustanawia on wyczerpującą regulację dotyczącą reagowania działania podejmowane przez właściwe organy powiatu w zakresie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego, w tym zarówno na klasyczną bezczynność organów powiatu, które nie podejmują w tym zakresie żadnej uchwały, jak i na taką sytuację procesową, gdy organy te podejmą uchwałę o odmowie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego i co za tym idzie jako *lex specialis* wyłącza stosowanie w stosunku do tego rodzaju bezczynności organów samorządu terytorialnego w przypadku braku podjęcia jakiejkolwiek uchwały, jak i art. 79 w przypadku uchwały odmawiającej stwierdzenia wygaśnięcia mandatu.

Inaczej rzecz ujmując uchwała rady powiatu o odmowie wygaśnięcia mandatu stanowi bowiem jedynie jej opinię, wyraz dokonanej oceny sytuacji prawnej i faktycznej. Taki jej charakter sprawia, że nie można w stosunku do niej zasadnie podnieść zarzutu naruszenia prawa, a tym samym stwierdzić jej nieważności. Za przyjęciem powyższej wykładni przemawiają w szczególności względy celowościowe.

Zauważyć bowiem trzeba, iż w sytuacji tego rodzaju uchwały organu powiatu jednym skutecznym środkiem zmierzającym do usunięcia stanu niezgodnego z prawem jakim

jest sprawowanie mandatu radnego przez osobę, w stosunku do której winna być podjęta uchwała o wygaśnięciu tego mandatu jest wydanie we właściwym trybie odpowiedniego zarządzenia zastępczego przez wojewodę. Stosując jedynie przepis art. 79 u.s.p. dopuszcza się zaś zaistnienie sytuacji, w której po uchyleniu uchwały organu samorządu terytorialnego w przedmiocie wygaśnięcia mandatu organ ten ponownie wyda uchwałę niezgodną ze stanem prawnym.

Innymi słowy, nawet wycofanie z obrotu prawnego wadliwej uchwały poprzez stwierdzenie jej nieważności w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego nie pozwala na reformatoryjne orzeczenie w sprawie i nie powoduje eliminacji stanu niezgodnego z prawem, jakim jest piastowanie mandatu radnego przez osobę, co do której zaistniały przesłanki stwierdzenia wygaśnięcia tegoż mandatu.

Dalej wskazać należy, iż także kwestia zaskarżenia uchwał stwierdzających wygaśnięcie mandatu radnego uregulowana została przez ustawodawcę odrębnie odpowiednio w art. 387 i art. 388 Kodeks wyborczy i do zaskarżenia uchwał podjętych w tym przedmiocie nie stosuje się art. 79 u.s.p.

Podkreślić przy tym trzeba, iż art. 85a ust. 1 u.s.p. skonstruowany jest w sposób, który wprost odnosi się do braku przyjęcia przez właściwy organ powiatu uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu radnego, co oznacza, iż hipotezę zawartą w nim normy objęta jest zarówno sytuacja, gdy organ powiatu podejmie uchwałę o odmowie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu, jak i sytuacja gdy organ powiatu nie podejmuje jakiegokolwiek uchwały i to niezależnie od tego, czy było to skutkiem odmowy przyjęcia zgłoszonej pod obrady uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu, czy też skutkiem braku procedowania przez Radę Powiatu nad tego rodzaju uchwałą.

Zatem przy założeniu, że wystąpiła przesłanka z art. 383 §1 pkt 5 Kodeksu wyborczego, organ nadzoru w reakcji winien uruchomić tryb określony w art. 85a ust. 1 u.s.p. w tym wezwać organ powiatu do podjęcia odpowiedniego aktu w terminie 30 dni, (które to wezwanie w niniejszej sprawie nie zostało wystawione, a wojewoda jedynie przekazał organowi powiatu według właściwości pismo wskazujące na możliwość wystąpienia w stosunku do radnego pana Jerzego Bojanowicza sytuacji naruszenia ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach funkcji lub działalności), a następnie w przypadku bezskutecznego upływu terminu ustawowego wydać odpowiednie zarządzenie zastępcze.

Przypomnieć w tym miejscu trzeba, iż zgodnie z jednolitym stanowiskiem sądów administracyjnych wydanie zarządzenia zastępczego w trybie art. 85a u.s.p. nie jest uzależnione od uprzedniego stwierdzenia nieważności uchwały Rady podjętej sprzecznie z wezwaniem. Rada Powiatu na wezwanie wojewody ma bowiem podjąć uchwałę zgodną z wnioskiem wojewody i tylko uchwała stwierdzająca wygaśnięcie mandatu wyklucza kompetencje Wojewody do wydania zarządzenia zastępczego. Podjęcie przez Radę Powiatu uchwały odmawiającej wygaśnięcia mandatu radnego nie ma więc wpływu na czynności postępowania nadzorczego - patrz wyrok NSA z dnia 17 listopada 2010 roku, sygn. akt II OSK 1840/10 (na przykładzie gminy), wyrok NSA z dnia 1 grudnia 2010 roku sygn. akt II OSK 1979/10, lex 746864).

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż wojewoda w grudniu 2018 r. analizując oświadczenie majątkowe na rozpoczęcie kadencji pana Jerzego Bojanowicza posiadał urzędową informację, że radny jest członkiem Rady Nadzorczej Kazimierskiej Ośrodek Sportowy sp. z o.o, taką też informację ponowił w kolejnym oświadczeniu majątkowym za rok 2018, które wpłynęło do Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach w dniu 04.04.2019 r.

Kolejnym dowodem potwierdzającym aktywny udział radnego pana Jerzego Bojanowicza w spółce KOS było podjęcie uchwały nr 2/2019 z dnia 28 lutego 2019 roku Rady Nadzorczej Spółki KOS sp. z o.o.

Natomiast z uzasadnienia uchwały nr V/47/2019 Rady Powiatu Kazimierskiego z dnia 27 maja 2019 roku wynika, że:

cyt. " jak Wynika z poczynionych ustaleń wybór pana radnego Jerzego Bojanowicza do rady nadzorczej spółki w dniu 17 grudnia 2018 roku był dokonany nieopatrnie, bez uprzedniej analizy przepisów ustawy o samorządzie powiatowym, nie było jednak zamiarem ani zgromadzenie wspólników spółki ani też pana Jerzego Bojanowicza naruszenie ustawowych zakazów, czy też wykorzystywania funkcji bądź przysparzanie komukolwiek nieuprawnionych korzyści."

Powyższe zdanie jest zdaniem oznajmującym - potwierdzającym fakt dokonanego w dniu 17 grudnia 2018 wyboru pana Jerzego Bojanowicza do Rady Nadzorczej w/w spółki.

W takim układzie bezspornie można było ustalić to, czy pan Jerzy Bojanowicz w ramach nadzoru organizacyjnego (korporacyjnego) pełniąc funkcję członka "dwóch mieszanych rad nadzorczych" spółki KOS sp. z o.o. [(z uwzględnieniem art. 218 §2 Kodeksu Spółek Handlowych (KSH))] naruszył zakaz określany w art. 4 ustawy antykorupcyjnej.

W związku z tym, iż nie jestem stroną postępowania, zwracam się z uprzejmą prośbą do pana Prokuratora o zainicjowanie postępowania nadzwyczajnego tj. wznowieniowego, w którym dokonana zostanie ocena zgodności z prawem Wojewody Świętokrzyskiego w przedmiocie wygaśnięcia mandatu radnego Rady Powiatu Kazimierskiego Jerzemu Bojanowiczowi.

Przypomnieć w tym miejscu trzeba, iż podstawowym zadaniem każdego prokuratora w postępowaniu administracyjnym jest czuwanie nad przestrzeganiem zasad sprawiedliwości proceduralnej, a to oznacza, że prokurator ma obowiązek interweniowania, jeżeli wymaga tego ochrona konstytucyjnej zasady praworządności.

Podnieść też trzeba, że wygaśnięcie mandatu, co do zasady następuje z mocy prawa z dniem wystąpienia przesłanek do jego wygaśnięcia. Konieczne jest jedynie urzędowe potwierdzenie skutku prawnego, a takim aktem jest Uchwała Rady Powiatu bądź zarządzenie zastępcze wojewody - patrzy wyrok NSA z dnia pierwszego grudnia 2010 r. sygn. akt II OSK 1979/10 lex 746864.

W mojej ocenie Wojewodawoda nie wydają zarządzenia zastępczego naruszył prawo.

Mając na uwadze powyższe proszę o podjęcie szybkich i skutecznych działań oraz poinformowanie mnie na piśmie o zajętych stanowisku w niniejszej sprawie.

Na powyższe pismo prokurator udzielił mi odpowiedzi pismem z dnia 06.05 2022 r. , w którym poinformował mnie o tym, że cyt. " Jak wynika z analizy przepisu art.85 a ustawy o samorządzie powiatowym czynności związane z wydaniem zarządzenia zastępczego w tym trybie nie są objęte zakresem przedmiotowym k.p.a. Sprawa zatem nie stanowi przedmiotu postępowania administracyjnego, zaś prokurator składając przedmiotowy wniosek nie mógłby zainicjować w sposób skuteczny postępowania nadzorczego związanego z wydaniem zarządzenia zastępczego, którego zainicjowanie jak wskazano wyżej jest zastrzeżone do włączonych kompetencji wojewody."

Wykonalność (skuteczność) zarządzenia zastępczego wojewody należy łączyć z jego prawomocnością. Taką tezę potwierdził NSA w Warszawie w roku 25 listopada 1999 r. (I S.A 1488/99, niepublikowany).

Tylko w postępowaniach kończących wydaniem zarządzenia zastępczego nie stosuje się przepisów k.p.a.

Skoro zatem zarządzenie zastępcze nie zostało przez Wojewodę wydane to o jakich przepisach i jakiej ustawy jest mowa?

BMW

(Bierny, Mierny, Wierny)

W związku z biernością i nie wydaniem zarządzenia zastępczego zarówno prokurator jak również sądy administracyjne nie mają prawnej możliwości zmuszenia Wojewody do jego wydania. Bezczynność Wojewody jako organu nadzoru pozostaje więc poza polem zainteresowania sądów administracyjnych i prokuratora.

Zauważyć wypada, że w dniu 21 grudnia 2023 roku został powołany przez Prezesa Rady Ministrów na stanowisko Wojewody Świętokrzyskiego p. Józef Bryk. Dlatego też w dniu 27.12.2023 r. skierowałem pismo do Wojewody z prośbą o podjęcie stosownych działań prawnych w przedmiocie naruszenia przez radnego Powiatu Kazimierskiego p. Jerzego Bojanowicza w/w przepisów.

W piśmie tym zadałem Wojewodzie szereg pytań:

- czy w przedmiocie wygaśnięcia mandatu radnego Jerzego Bojanowicza dowolne sposoby i środki działania mogą być w demokratycznym państwie prawa wytłumaczone, usprawiedliwione, rozgrzeszone albo amnestionowane ze względu na cel – jako rację wyższą?
- czy Powiat Kazimierski jest w posiadaniu dowodu tj. prawomocnego wyroku sądowego potwierdzającego istnienie skutku prawnego (ex tunc) w postaci

nieważności uchwały Zgromadzenia Wspólników Spółki Kazimierski Ośrodek Sportowy Sp. z o.o. dot. „wyboru pana Jerzego Bojanowicza na członka Rady Nadzorczej KOS”?

- czy instytucja prawa daje możliwość „odrodzenia” się mandatu? (dot. radnego powiatu)
- kiedy wygaś mandat członka Rady Nadzorczej spółki KOS pana Jerzego Bojanowicza?
- czy można powołać członka Rady Nadzorczej na kolejną kadencję przed wygaśnięciem jego mandatu?
- czy osoba posiadająca mandat jest w pełni uprawniona do pełnienia funkcji w organie? (radzie nadzorczej).

Na wyżej wymienione pytania nie otrzymałem odpowiedzi.

Następnym krokiem jaki wykonałem w tym kierunku było umówienie się na osobiste spotkanie z Wojewodą i Dyrektorem Działu Prawnego. Termin spotkania został ustalony na dzień 25.01.2024 r. na godz. 11:00. Dzień wcześniej tj. 24.01.2024 r. wykonałem telefon do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach w celu potwierdzenia spotkania. Pani sekretarka poinformowała mnie o tym, iż termin i godzina spotkania są nadal aktualne, a pan Wojewoda i Dyrektor Wydziału Prawnego oczekują na moje przybycie. Jak się później okazało na spotkaniu była tylko obecna pani Anna Jaworska - Dąbrowska Dyrektor Wydziału Prawnego, gdyż Panu Wojewodzie wypadł pilny wyjazd i nie mógł uczestniczyć w umówionym spotkaniu.

Rozmowa jaką przeprowadziłem z Panią Dyrektorem Wydziału Prawnego była jałowa. W kontekście poczynionych rozważań widząc negatywne nastawienie Pani Dyrektora Wydziału Prawnego do mojej osoby i poruszonych spraw związanych z funkcjonowaniem Rady Powiatu Kazimierskiego przed wyjściem poinformowałem w/w o tym, że radny p. Jerzy Bojanowicz jak również były wojewoda p. Agata Wojtyszek i p. Zbigniew Koniusz oraz obecny Wojewoda p. Józef Bryk na czele z Panią Dyrektorem wszyscy Państwo siedzicie na "wulkanie", który gwałtownie konwulsuje i zapewne w niedługim czasie wybuchnie. Pozostaje jednak niepewność, kiedy i gdzie do wspomnianego "wybuchu" dojdzie - przed nadchodzącymi wyborami, w trakcie wyborów czy po wyborach samorządowych.

Moje słowa okazały się prorocze, wulkan dał o sobie znać 29 stycznia br. To właśnie w tym dniu pani Anna Jaworska - Dąbrowska została odwołana ze stanowiska Dyrektora Wydziału Prawnego, Nadzoru i Kontroli Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego, o czym poinformowała nas Gazeta Wyborcza w artykule "Miękkie lądowanie byłej dyrektorki ze świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego. Szybko znalazła nową pracę."

Aż strach pomyśleć jak będzie wyglądać obsługa prawna Powiatowego Centrum Usług Medycznych w Kielcach z udziałem p. Anny Jaworskiej - Dąbrowskiej.

Nie dając za wygraną w dniu 09.02.2024 r. skierowałem kolejne pismo do Wojewody Świętokrzyskiego następującej treści:

Sz. P
Józef Bryk
Wojewoda Świętokrzyski

W dniu 27 grudnia 2023 r zwróciłem się do Pana Wojewody na piśmie z prośbą o podjęcie stosownych działań prawnych w przedmiocie naruszenia przez Radnego

Powiatu Kazimierskiego Pana Jerzego Bojanowicza art. 25b ust 1 u.s.p., art. 383 §1, §2, §6 Kodeks wyborczy w związku z art. 85a ust. 1 u.s.p, jak również art. 2 i 7 konstytucji RP.

Powyższe pismo przekazane zostało wraz z pismem przewodnim z up. Wojewody Świętokrzyskiego podpisanym przez panią Annę Jaworską - Dąbrowską - Dyrektora Wydziału Prawnego, Nadzoru i Kontroli skierowane do Rady Powiatu Kazimierskiego w dniu 8 stycznia 2024 r.

W piśmie tym Zwrócono się do rady powiatu Kazimierskiego o zajęcie stanowiska w sprawie dotyczącej ewentualnego wygaszenia mandatu Panu Jerzemu Bojanowiczowi w terminie do 31 stycznia 2024 r. (termin zawity).

W związku z tym, i że Rada Powiatu Kazimierskiego nie podjęła uchwały do 31 stycznia 2024 r. zasadne jest więc wydanie zarządzenia zastępczego.

Organy władzy publicznej jakimi są organy jednostek samorządu terytorialnego powinny działać na podstawie i w granicach prawa, a wykonywanie jest ich ustawowym obowiązkiem, a nie prawem. W związku z przedłużającym się brakiem skuteczności w wykonywaniu zadań publicznych przez Radę Powiatu Kazimierskiego nałożonych przez ustawodawcę bez nadziei na szybką poprawę stanowi to naruszenie Konstytucji i ustaw, które daje Wojewodzie podstawę skierowania wniosku do Sejmu o jej rozwiązanie, inaczej rzecz ujmując, przedłużający się i bez nadziei na szybką poprawę, brak skuteczności wykonywania ustawowo przekazanych powiatowi zadań publicznych (a w rozpoznawanej sprawie po prostu ich niewykonanie) wiąże się z naruszeniem Konstytucji i ustaw.

W związku z tym, iż jestem w trakcie przygotowywania obszernej publikacji dotyczącej licznych nieprawidłowości występujących w samorządzie powiatowym (Powiat Kazimierski), jak również Świętokrzyskim Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach proszę o:

1. Wydanie zarządzenia zastępczego w przedmiocie wygaszenia mandatu panu Jerzemu Bojanowiczowi.
2. Skierowanie do Sejmu wniosku o rozwiązanie Rady Powiatu Kazimierskiego.

W przypadku niewydania zarządzenia zastępczego, proszę Pana o uzasadnienie swojej decyzji, gdyż odstępstwo od jasno sprecyzowanego przepisu powinny uzasadnić racje prawne, społeczne, gospodarcze lub moralne. Owe racje powinny być poprzedzone obszernym wywodem prawnym powołując się przy tym na orzecznictwo Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego. Liczę również na to, że z racji pełnionej funkcji zachowa się Pan jak profesjonalista i uczciwy człowiek.

Mając powyższe na uwadze, Proszę o udzielenie mi wyczerpujące i szybkiej odpowiedzi na piśmie w przedmiocie wygaszenia mandatu Panu Jerzemu Bojanowiczowi.

Odpowiedzi na powyższe pismo udzielił mi Zastępca Dyrektora Wydziału Prawnego Nadzoru i Kontroli.

Z treści pisma wynika, że to "rada ma obowiązek stwierdzić, czy zachodzą nowe dowody dające podstawę co do wygaszenia mandatu radnego. W przypadku braku przesłanek dających podstawy do podjęcia uchwały o wygaszeniu mandatu radnemu, obowiązującą uchwałą pozostaje uchwała Rady Powiatu Kazimierskiego Nr V/47/2019 dnia 27 maja 2019 w sprawie stwierdzenia braku podstaw faktycznych do podjęcia uchwały w przedmiocie wygaszenia mandatu radnego."

Przedłużona Ręka Boga

Fakt, że wojewoda wykonuje zadania administracyjne nie przeszkadza w uznaniu go za "sąd".

"Sąd" charakteryzuje się w materialnym sensie jego funkcja sądownicza, a więc rozstrzyganie spraw należących do jego kompetencji zgodnie z zasadą rządów prawa i w postępowaniu prowadzonym w przewidziany przepisami sposób.

Musi on również spełniać inne warunki - niezawisłość, w szczególności od władzy wykonawczej.

Z okoliczności, iż Wojewoda został powołany na podstawie decyzji władzy wykonawczej (premiera) wg określonych kryteriów politycznych i deklarowanych poglądów nie jest niezależny i nie jest bezstronny, co potwierdza art. 8 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie z dnia 23 stycznia 2009 r.

Figuranci czy Prezesi Zarządu Spółki?

Nie budzi wątpliwości fakt, że w obiektywnej ocenie postawa i zachowanie przewodniczącego Rady Powiatu Kazimierskiego p. Jerzego Bojanowicza oraz jego zastępcy p. Marka Augustyna wobec ujawnionych i szczegółowo opisanych nieprawidłowości, jest zdumiewająca. Pan Jerzy Bojanowicz oraz p. Marek Augustyn jak również starosta Kazimierski p. Jan Nowak troszczą się bardzo o to, aby nikt spoza osób trzymających władzę nie wiedział, co się w starostwie powiatowym oraz w spółkach komunalnych dzieje i nic nie rozumiał, o co w tym wszystkim chodzi.

A chodzi przede wszystkim o władzę, o nic więcej - dlatego też do spółek komunalnych nie organizuje się konkursów do rad nadzorczych, bo starosta boi się, że wybrane osoby będą samodzielnie myśleć i przez to osłabiać jego władzę.

Tak długo jak radni, członkowie rad nadzorczych spółek komunalnych, Wojewoda będą udawać, że nie dostrzegają problemu, tak długo opisane przeze mnie nieprawidłowości pozostaną nierozliczone. Tego typu totalne ignorowanie opisanych powyżej faktów przez radnych PSL oraz przewodniczącego rady pana Jerzego Bojanowicza utwierdzają mnie w przekonaniu, że koalicja de facto wspierająca i akceptująca działania starosty pana Jana Nowaka jest bardzo silna, a liczne wystąpienia w tym temacie jak również opinie prawne pisane na zamówienie są jedynie wyreżyserowanymi zagrywkami, mającymi wprowadzić w błąd radnych, wojewodę i wnioskodawcę od istoty problemu. Są to działania pozorne, które mają za zadanie wywołanie zmiany sposobu myślenia i rozumienia rzeczywistości przez funkcjonariuszy publicznych oraz mieszkańców powiatu kazimierskiego. Niestety większość Kazimierskiego społeczeństwa te patologie akceptuje i to jest największa porażka demokracji, ale na szczęście Ja do tej grupy osób nie należę.

W rezultacie mamy do czynienia z podziałem na tzw. salon, reprezentowany przez wąską grupę uprzywilejowanych beneficjentów tego systemu, którzy się śmieją i pogardzają społeczeństwem, a z drugiej strony jest bardzo liczna grupa osób wykluczonych na czele ze mną Sławomirem Kitą, którzy nie mają nawet prawa wejścia do miejsc publicznych tj. na wszystkie tereny zarządzane przez spółkę Kazimierski Ośrodek Sportowy. Dzieje się to przy pełnej wiedzy i akceptacji radnych, policji i prokuratury.

Skoro norma prawna określona uchwałą nr 1 z dnia 19 kwietnia 2019 r. Rady Nadzorczej spółki Kazimierski Ośrodek Sportowy zakazuje czynić mniej, to zakazuje także więcej. (argumentum a minori ad maius).

Jeżeli w omawianym przypadku dostałem dożywotni zakaz wstępu na wszystkie obiekty sportowe KOS to tym bardziej zakazano mi prowadzenia działalności gospodarczej na w/w obiektach łamiąc tym samym moje prawa obywatelskie i gospodarcze.

Z uzasadnienia uchwały Rady Nadzorczej spółki KOS reprezentowanej m.in. przez p. Jerzego Bojanowicza oraz zajętego stanowiska Zarządu Spółki wynika, że

cyt. " Spółka postanowiła odmówić wyrażenia woli zawarcia umowy zgodnie z art. 60 i nast. k.c. Kierując się koniecznością zagwarantowania w pierwszej kolejności bezpieczeństwa innych użytkowników pływalni, przez przywrócenie pełnej niezakłóconej uwagi ratowników odpowiedzialnych za to bezpieczeństwo, a także kierując się własnym interesem."

Odnosząc się do stanowiska zarzutów zawartych w uzasadnieniu Zarządu Spółki stwierdzam, że są one bezpodstawne, co potwierdza licznie zgromadzona przeze mnie dokumentacja.

W organach w/w spółek od samego początku ich powstawania występuje wiele nieprawidłowości oraz panuje kłamstwo tak całkowite i obowiązujące, że wszyscy się do tego przyzwyczaili, nikt nie ma ochoty się przeciwstawić, a gdy ktoś nie chce brać udziału w urzędowym partyjnym kłamstwie, to zaraz są problemy. Kłamanie, czyli mówienie mową umowną jest probierzem lojalności i przydatności obywatelskiej, kto chce myśleć czy mówić i postępować inaczej, ten jest podejrzany, izolowany, spychany na margines i w konsekwencji stygmatyzowany, czego klasycznym przykładem jest moja osoba i moja rodzina (dzieci). Dokonując gruntownej analizy stanowiska Zarządu Spółki stwierdzam, że autorzy uzasadnienia prezesa SM i RP podjęli próbę dowartościowania się, tak jak uczynił to autor bajki Stanisław Jachowicz w bajce "Osioł i Ezop"

Rzekł osioł do Ezopa: Panie bajkopisie!

A przecież mię też godnej wystaw w swym opisie.

Zawszeż tylko pleść głupstwa będzie mym udziałem?

Niech też kiedy ze zdaniem wyjadę wspomniałem! –

Cóż by, odpowie Ezop, ludzie powiedzieli?

Ciebie by za poetę, mnie za osła wzięli.

Podsumowanie

W związku z tym należy się głęboko zastanowić, co było rzeczywistym celem Wojewody, który nie wydał zarządzenia zastępczego - czy było to świadome stworzenie warunków dla bezkarności p. Jerzego Bojanowicza, który działa na szkodę interesu publicznego i prywatnego, co zostało zauważone i udokumentowane przez wnioskodawcę.

Czym można tłumaczyć takie zachowanie Wojewody do analizowanego przypadku radnego p. Jerzego Bojanowicza?

Bez względu na to, czy przyczyną takiego stanu rzeczy jest brak umiejętności rozumienia głównej myśli tekstu tj. rozumienia tekstu analizowanych przepisów ustaw, dokumentów i dowodów jako całości oraz umiejętności wnioskowania, czy przyczyną tego stanu rzeczy jest zróżnicowana reakcja ze względu na sympatie polityczne, towarzyskie czy rodzinne, czy inne w stosunku do radnego pana Jerzego Bojanowicza, czy też stan całkowitego bezładu panujący w Świętokrzyskim Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach kompromituje to Wojewodów jako przedstawicieli rządu w terenie, podważa zaufanie obywateli do państwa i z tego względu wymaga podjęcia stosownych działań w celu wyeliminowania tej patologii.

Dlatego też Szanowni Państwo, zasadnym jest zrobienie zbiórki pieniędzy i zakupienie trzech dużych, przezroczystych, szklanych nocników dla twardogłowych Wojewodów, po to tylko, żeby zobaczyli, co zrobili w przedmiocie wygaszenia mandatu byłemu funkcjonariuszowi służby

bezpieczeństwa, milicjantowi, policjantowi - obecnemu radnemu p. Jerzemu Bojanowiczowi.

Zatem, podsumowując całość dotychczasowych rozważań, należy stwierdzić, że najlepszym rozwiązaniem byłoby, gdyby media zajęły się sprawą wygaszenia mandatu radnego p. Jerzego Bojanowicza.

W mojej ocenie nie ulega żadnej wątpliwości, że pełnienie funkcji członka w dwóch mieszanych radach nadzorczych spółki przy jednoczesnym pobieraniu diet (**ponad 140.000 zł za ostatnie 5 lat**) z tytułu pełnienia funkcji radnego, **do których nie był uprawniony**, narusza nie tylko przepisy prawa, ale również i zasady współżycia społecznego.

Z patologiami w obsadzeniu stanowisk w radach nadzorczych i zarządach spółek z udziałem osób związanych z powiatem kazimierskim mamy do czynienia od ponad 19 lat, a teraz uwagę zwraca skala tego zjawiska.

Kita Sławomir

PS

1. ZACHĘCAM PAŃSTWA DO WZIĘCIA UDZIAŁU W WYBORACH SAMORZĄDOWYCH
2. KOPIUJ I ROZPOWSZECZNIJ – DZIĘKUJĘ